

Sygn. akt *XVII AmE 53/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodnicząca: **SSO Ewa Malinowska**

protokolant: protokolant sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 16 października 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa **A. C.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o wstrzymanie dostaw paliwa gazowego

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 24 lutego 2014 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od powoda A. C. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 53/14*

UZASADNIENIE

W decyzji z 24 lutego 2014 r., wydanej w oparciu o przepis art. 8 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 3a oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (dalej: PE) w związku z art. 104 k.p.a., w następstwie rozpatrzenia wniosku A. C. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania w dniu 3 czerwca 2013 r. przez (...) S.A. (...) Oddział Handlowy w T. dostaw paliwa gazowego do obiektu położonego w L. przy ul. (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, iż wstrzymanie dostaw paliwa gazowego do ww. nieruchomości w dniu 3 czerwca 2013 r. nie było nieuzasadnione.

(decyzja, k. 4-14).

Odwołanie od tej decyzji wywiódł A. C., zaskarżając dane orzeczenie w całości i wnosząc o jego zmianę w całości poprzez uznanie, że wstrzymanie powodowi przez (...) S.A. w dniu 3 czerwca 2013 r. dostarczania paliwa gazowego do lokalu przy ul. (...) w L. było nieuzasadnione, ewentualnie strona wniosła o uchylenie decyzji w całości. W obu przypadkach powód wniósł także o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym ewentualnego zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wobec zaskarżonej decyzji podniesiono następujące zarzuty:

1. naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe jego zastosowanie oraz nieprawidłową jego wykładnię;

2. naruszenie przez Prezesa URE przepisów postępowania, mające lub mogące mieć wpływ na treść wydanej w sprawie decyzji;
3. sprzeczność poczynionych przez Prezesa URE ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;
4. dyskwalifikację przez Prezesa URE przedstawionych przez powoda w sprawie dowodów oraz brak wskazania przyczyn, z powodu których Prezes URE zgłoszonym przez powoda dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej;
5. nierozpoznanie przez Prezesa URE istoty sprawy.

W uzupełnieniu swego stanowiska w piśmie procesowym z 2 czerwca 2014 r. powód wskazał na naruszenie przez pozwanego art. 6 ust. 3a PE przez bezpodstawne uznanie, że wstrzymanie dostaw paliwa w dniu 3 czerwca 2013 r. nie było nieuzasadnione. W tym zakresie powód podniósł w szczególności, że wyłącznym warunkiem żądania przez (...) S.A. dokonania przez powoda płatności za dostarczone paliwo gazowe jest skuteczne doręczenie mu faktur VAT, co jednak nie nastąpiło do dnia 25 lipca 2013 r. Według strony, fakt niedoręczenia tych dokumentów oznacza, że należności (...) nie są wymagalne, a to oznacza, że powód nie zalega z ich zapłatą. W ocenie powoda, Prezes URE nie uwzględnił również faktu, iż wobec skierowania przez (...) S.A. pisma, w którym wyznaczono powodowi dodatkowy dwutygodniowy termin do uregulowania należności po rygorze wstrzymania dostaw paliwa, w formie zwykłej przesyłki listowej bez potwierdzenia jej odbioru, Spółka nie mogła mieć wiedzy o tym, czy przesyłka ta została powodowi skutecznie doręczona oraz czy upłynął bezskutecznie termin do uregulowania przez powoda należności. Nadto, według powoda, nie został on prawidłowo powiadomiony (tj. w formie pisemnej) przez (...) S.A. o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczeniu dodatkowego terminu na zapłatę zaległych i bieżących należności, ponieważ na wezwaniu do zapłaty z 17 kwietnia 2013 r. zamiast własnoręcznego podpisu widnieje faksymile. Zdaniem powoda, Prezes URE nie uwzględnił również, że umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego numer (...) z 2 marca 2011 r. nie została rozwiązana do dnia 24 lutego 2014 r., wobec niezachowania w tym zakresie przez (...) S.A. formy pisemnej. W odwołaniu zarzucono również bezpodstawne i nieprawdziwe ustalenie przez Prezesa Urzędu, że lokal przy ul. (...) w L. „należy” do powoda, który stwierdził, że nie jest i nigdy nie był właścicielem (współwłaścicielem) tego lokalu, nie przysługuje i nie przysługiwało mu spółdzielcze prawo do tego lokalu mieszkalnego, jak i nie posiada on i nigdy nie posiadał żadnego innego tytułu prawnego do tegoż lokalu. W ocenie powoda, uchybienie to skutkuje nieważnością zakwestionowanej decyzji. Zaskarżonej decyzji zarzucono także naruszenie przepisów postępowania, mianowicie:

- art. 107 § 3 k.p.a., przez nie zawarcie w uzasadnieniu decyzji faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom zgłoszonym przez powoda i jego pełnomocnika odmówił wiarygodności i mocy dowodowej;

- art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a., przez nie podjęcie wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz wszystkich okoliczności spornych mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, nie zebranie i nie rozpatrzenie całego materiału dowodowego; w szczególności powód wskazał na nie uwzględnienie treści podania pełnomocnika powoda z 24 lutego 2014 r.

Strona powodowa podtrzymała powyższe stanowisko procesowe w piśmie z 29 lipca 2014 r.

(odwołanie, k. 15-16; pisma procesowe powoda, k. 21-26 i 54-55).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k. 36-39).

W piśmie przygotowawczym z 16 lipca 2014 r. zainteresowany - (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (dalej: (...)) ustosunkował się do odpowiedzi pozwanego na odwołanie powoda, wskazując między innymi na zawarte w tej odpowiedzi twierdzenia i informacje niezgodne ze stanem faktycznym, w tym na oczywiste omyłki pisarskie.

(pismo przygotowawcze (...), k. 49-50).

W rozmowie telefonicznej, przeprowadzonej z pracownikiem sekretariatu XVII Wydziału Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Sądu Okręgowego w Warszawie 16 października 2018 r., pełnomocnik powoda – R. C. poinformował, że nie stawi się na wyznaczony termin rozprawy (16.10.2018 r. godz. 10.00) z powodu choroby oraz że odpowiednie zaświadczenie wymagane przepisami prawa zostanie przedstawione w późniejszym terminie, z uwagi na to, że na wizytę lekarską jest umówiony o godz. 11.00 czyli już po terminie zaplanowanej rozprawy (notatka urzędowa, k. 322).

W związku z treścią powyższej informacji, Sąd Okręgowy uznał, że pomimo niestawiennictwa pełnomocnika powoda nie ma potrzeby odroczenia rozprawy ponieważ, po pierwsze – do chwili zamknięcia rozprawy pełnomocnik ten nie wniósł o jej odroczenie. Wniosek taki wpłynął do Sądu dopiero 22 października 2018 r. (k. 325), a więc już po ogłoszeniu wyroku w sprawie. Wymaga podkreślenia, że przed terminem posiedzenia wyznaczonego na rozprawę pełnomocnik powoda nie sformułował wniosku o odroczenie rozprawy, ani też nie sygnalizował wystąpienia z takim wnioskiem, czy to podczas wskazanej rozmowy telefonicznej z pracownikiem sekretariatu Sądu, czy np. przesyłając taki wniosek za pomocą faksu. Po drugie - powód przedstawił swoje stanowisko w sprawie, zaś w toku rozprawy strona przeciwna podtrzymała w całości stanowisko zawarte w doręczonej powodowi odpowiedzi na odwołanie, nie zgłaszając nowych twierdzeń lub dowodów, do których powód powinien móc się ustosunkować. W tych okolicznościach oraz mając także na uwadze, że termin rozprawy został wyznaczony z 6-miesięcznym wyprzedzeniem, Sąd Okręgowy uznał, że odroczenie rozprawy prowadziłoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 marca 2011 r., pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a A. C., zawarta została „Umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego Nr (...)” (dalej: umowa kompleksowa) do instalacji gospodarstwa domowego, znajdującej się w obiekcie zlokalizowanym w L. przy ul. (...). Na mocy tej umowy Spółka (...) (jako sprzedawca) zobowiązywała się do dostarczania do ww. lokalu mieszkalnego paliwa gazowego (gazu ziemnego wysokometanowego), natomiast A. C. (jako odbiorca) zobowiązany było do odpłatnego odbioru tego paliwa za pomocą wskazanych w umowie urządzeń gazowych. Zgodnie z § 10 ust. 1 umowy kompleksowej, jej integralną część stanowią następujące załączniki: Ogólne Warunki Umowy (dalej: OWU) oraz Taryfa (lub wyciąg z Taryfy). Zgodnie z postanowieniami „Ogólnych warunków umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego”, wprowadzonych do stosowania 12 października 2011 r., do podstawowych obowiązków odbiorcy należało, w szczególności, terminowe regulowanie należności związanych z realizacją umowy kompleksowej (pkt III. ust. 1.1.). Natomiast stosownie do pkt IV ust. 2 OWU, należności z tytułu dostarczania paliwa gazowego miały być regulowane przez odbiorcę na podstawie faktur wystawianych przez sprzedawcę lub przez inny podmiot działający na jego zlecenie i w jego imieniu, w terminach podanych na fakturach. Sprzedawca zobowiązywał się do dostarczenia faktur nie później niż 7 dni przed terminem płatności określonym na fakturach.

dowód: kserokopia umowy kompleksowej i załączników do niej, k. 4-12 akt admin.; umowa kompleksowa i załącznik, k. 37 i 110-111 akt admin.

Decyzją z 8 marca 2013 r., wydaną po rozpatrzeniu wniosku A. C. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania w dniu 6 września 2012 r. przez (...) S.A. dostaw paliwa gazowego do obiektu położonego w L. przy ul. (...), Prezes URE stwierdził, że wstrzymanie tych dostaw nie było nieuzasadnione. Do wstrzymania dostaw energii przez sprzedawcę doszło w tym przypadku na podstawie art. 6 ust. 3a PE, wobec stwierdzenia istnienia po stronie odbiorcy zaległości płatniczych.

W toku postępowania administracyjnego, w którym wydano ww. decyzję, Prezes URE 18 września 2012 r. wydał postanowienie, którym nakazał (...) S.A. oraz dystrybutorowi paliwa gazowego – (...) Sp. z o.o. w T., niezwłoczne podjęcie i kontynuowanie dostaw paliwa gazowego do ww. lokalu.

Wskazana decyzja Prezesa URE z 8 marca 2013 r. została zaskarżona przez A. C. do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wyrokiem z 7 grudnia 2015 r. oddalił odwołanie powoda. Powód wniósł od tego wyroku apelację do Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

dowód: okoliczności znane Sądowi Okręgowemu z urzędu; kserokopia decyzji znak: (...), k. 124-137 akt admin.

(...) S.A. wystawiła następujące faktury VAT z tytułu dostarczania A. C. paliwa gazowego, na podstawie umowy kompleksowej:

- 1) fakturę nr (...) z 24 stycznia 2012 r. na kwotę 55,50 zł z terminem płatności 7.02.2012 r., uwzględniającą odsetki za nieterminowe wpłaty – wynikające z noty odsetkowej nr (...) w wysokości 0,85 zł;
- 2) fakturę nr (...) z 24 stycznia 2012 r. na kwotę 61,54 zł z terminem płatności 2.04.2012 r.;
- 3) fakturę nr (...) z 24 stycznia 2012 r. na kwotę 56,62 zł z terminem płatności 4.06.2012 r.;
- 4) fakturę nr (...) z 24 stycznia 2012 r. na kwotę 54,44 zł z terminem płatności 2.08.2012 r.;
- 5) fakturę nr (...) z 10 września 2012 r. na kwotę 81,14 zł z terminem płatności 24.09.2012 r., uwzględniającą odsetki za nieterminowe wpłaty – wynikające z noty odsetkowej nr (...) w wysokości 2,04 zł;
- 6) fakturę nr (...) z 28 stycznia 2013 r. na kwotę 182,57 zł z terminem płatności 11.02.2013 r.;
- 7) fakturę nr (...) z 28 stycznia 2013 r. na kwotę 59,01 zł z terminem płatności 2.04.2013 r.

Wymienione dokumenty zostały wysłane w formie zwykłej przesyłki listowej (nierejestrowanej) za pośrednictwem Poczty Polskiej na wskazany w umowie kompleksowej adres zamieszkania A. C.: ul. (...), (...)-(...) L., pod którym to adresem powód prowadził korespondencję. Faktury VAT wystawione 24 stycznia 2012 r. zostały wysłane 26 stycznia 2012 r., faktura VAT z 10 września 2012 r. została wysłana 11 września 2012 r., faktury z 28 stycznia 2013 r. zostały wysłane 30 stycznia 2013 r.

dowód: okoliczności bezsporne; faktury, k. 39-51 akt admin.; pismo (...) z 18 lipca 2013 r., k. 30-36 akt admin.

Wobec nieuregulowania przez A. C. należności wynikających z wyżej wymienionych faktur, opiewających łącznie na kwotę 550,82 zł, pismem z 17 kwietnia 2013 r. Spółka (...) wezwała odbiorcę do ich zapłaty, wyznaczając w tym zakresie dodatkowy 14-dniowy na wykonanie zobowiązania. Sprzedawca uprzedził również odbiorcę, że w razie braku zapłaty zaległych należności w tym terminie, (...) S.A. będzie uprawniona do wstrzymania dostarczania paliwa gazowego oraz do wypowiedzenia umowy kompleksowej. W piśmie przytoczono treść przepisu art. 6 ust. 3a PE. Podano również adres oraz numery telefonu i faksu do (...) u których odbiorca mógł uzyskać szczegółowe informacje odnośnie płatności oraz wszelkich wątpliwości związanych przedmiotowym wezwaniem do zapłaty. Wezwanie do zapłaty z 17 kwietnia 2013 r., po dwukrotnym awizowaniu, zostało odebrane przez A. C. 6 maja 2013 r.

dowód: Wezwanie do zapłaty, k. 57-58 akt admin.; pismo Poczty Polskiej S.A. z 1.08.2013 r., k. 144 akt admin.

W związku z bezskutecznym upływem terminu, wyznaczonego A. C. na uregulowanie zaległych należności za dostarczone paliwo gazowe, (...) S.A. wystawiła 27 maja 2013 r. polecenie wstrzymania przez operatora systemu dystrybucyjnego dostarczania paliwa gazowego do lokalu mieszkalnego w L. przy ul. (...). Wstrzymanie dostarczania paliwa nastąpiło 3 czerwca 2013 r., a jednostką realizującą był w tym zakresie Oddział Zakład (...) w L..

dowód: Polecenie wstrzymania dostarczania paliwa gazowego nr (...), k. 60 akt admin.; Zlecenie – karta pracy nr: (...), k. 61 akt admin.

W dniu 1 lipca 2013 r. A. C. wystąpił do Prezesa w trybie art. 8 ust. 1 PE z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu, dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dnia 3 czerwca 2013 r. przez (...) S.A. dostarczania paliwa gazowego do mieszkania zlokalizowanego w L. przy ul. (...).

dowód: Wniosek, k. 1-3 akt admin.

Pismem z 17 lipca 2013 r. Prezes URE wezwał (...) S.A. do niezwłocznego wystawienia duplikatów wszystkich faktur za dostarczone paliwo gazowe do obiektu położonego w L. przy ul. (...), które obejmują należności składające się na istniejącą, zdaniem Spółki, zaległość w płatnościach oraz przesłanie ich A. C. listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Duplikaty przedmiotowych faktur VAT zostały doręczone odbiorcy 26 lipca 2013 r., jednak należności objęte tymi dokumentami nie zostały przez niego uregulowane.

dowód: Wezwanie, k. 24-26 akt admin.; pismo odbiorcy z 2.08.2013 r., k. 114-115 akt admin. oraz z 30.08.2013 r., k. 147-148 akt admin.; okoliczności bezsporne.

W dniu 26 sierpnia 2013 r. A. C. złożył reklamację dotyczącą wszystkich, doręczonych mu 26 lipca 2013 r. przez (...) S.A. duplikatów faktur VAT, kwestionując prawidłowość i zasadność wystawienia faktur.

(...) S.A. ustosunkowało się do reklamacji w piśmie z 9 września 2013 r., wskazując na jej niezasadność. Pismo to zostało wysłane do odbiorcy listem zwykłym, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie w (...) S.A. Jednolitymi Standardami Obsługi Klienta. A. C. twierdzi, że nie doręczono mu odpowiedzi na reklamację.

dowód: Reklamacja, k. 159-160 akt admin.; pismo (...) S.A. znak: (...), k. 164-165 akt admin.; wyjaśnienia (...) S.A. zawarte w piśmie z 25.09.2013 r., znak: (...), k. 156-158 akt admin.; pismo odbiorcy z 24.02.2014 r., k. 196-197 akt admin.; pismo procesowe powoda z 2.06.2014 r., k. 21-26.

W okresie od 1 stycznia 2012 r. do 3 czerwca 2013 r. A. C. pobierał paliwo gazowe, dostarczane mu przez (...) do lokalu mieszkalnego w L. przy ul. (...).

dowód: okoliczności bezsporne.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron, wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego i sądowego, jak i w oparciu o fakty, o których Sąd powziął wiedzę z urzędu. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu, z uwagi na brak podstaw do jego uwzględnienia.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 PE, w sprawach spornych dotyczących, między innymi, odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy kompleksowej, jak również w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Natomiast stosownie do treści art. 6 ust. 3a PE - obowiązującego w dacie wstrzymania dostaw energii do lokalu przy ul. (...) w L., tj. w dniu 3 czerwca 2013 r. - przedsiębiorstwa energetyczne mogły wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwlekał z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego

powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Przywołane przepisy określają kompetencję Prezesa URE do rozstrzygania sporów, między innymi, w sprawach dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliwa gazowego. Wymaga przy tym podkreślenia, że Prezes Urzędu uzyskał prawo rozstrzygania sporów wyłącznie w sprawach enumeratywnie wyliczonych w art. 8 ust. 1 PE. Przepis ten, przewidujący kompetencje organu administracyjnego, ma bowiem charakter wyjątku od ogólnej reguły, zgodnie z którą sprawy sporne są rozstrzygane przez sądy. Natomiast odstępstwa od ogólnej reguły powinny być zawsze interpretowane w sposób zawężający. Oznacza to, że nie można przypisać Prezesowi URE kompetencji w żadnej innej sprawie niż te, które zostały sprecyzowane w art. 8 ust. 1 PE.

Przepis art. 6 ust. 3a PE określa warunki oraz tryb wstrzymania dostarczania paliwa gazowego do nieruchomości odbiorcy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji tego rodzaju paliwa. Mianowicie, przedsiębiorstwo to jest uprawnione do wstrzymania dostaw paliwa, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi przez co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności. Przy czym, wstrzymanie dostaw może nastąpić tylko po wyczerpaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne procedury, o której mowa w analizowanym przepisie. W tym zakresie przedsiębiorstwo energetyczne jest zobowiązane przed wstrzymaniem dostaw paliwa gazowego, do przeprowadzenia procedury powiadomienia odbiorcy o zaległości w zapłacie za dostarczone paliwo i wyznaczenia mu dodatkowego dwutygodniowego terminu do dokonania należnej zapłaty. Zatem w przypadku zaktualizowania się, na podstawie art. 6 ust. 3a PE, uprawnień do wstrzymania dostarczania paliwa, przedsiębiorstwo musi powiadomić odbiorcę o zaległości i wyznaczyć mu dodatkowy dwutygodniowy termin do zapłaty, który biegnie od dnia doręczenia wezwania. Co istotne, w treści tego powiadomienia powinna się znaleźć informacja o rygorze wstrzymania dostaw w przypadku braku zapłaty należności w wyznaczonym, dodatkowym terminie.

Z komentowanego przepisu wynika jednoznacznie, że do stwierdzenia zasadności wstrzymania dostarczania paliw gazowych niezbędne jest istnienie po stronie odbiorcy długu z tytułu zapłaty za dostarczone paliwo co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, jak również wyczerpanie przez przedsiębiorstwo energetyczne określonej procedury, która winna poprzedzać wstrzymanie dostarczania paliwa.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Prezesa URE co do tego, że w zakresie wstrzymania dostaw paliwa gazowego do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w L. w dniu 3 czerwca 2013 r., Spółka (...) S.A. prawidłowo wypełniła, określoną w art. 6 ust. 3a PE, procedurę związaną ze wstrzymaniem dostarczania paliwa. Tym samym, wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego było w tym przypadku uzasadnione.

Powód kwestionował fakt doręczenia mu faktur VAT, których nieuregulowanie stanowiło podstawę wstrzymania dostarczania paliwa gazowego, twierdząc przy tym, że doręczenie tych dokumentów stanowi wyłączny warunek żądania przez (...) S.A. dokonania przed odbiorcą płatności za dostarczone paliwo gazowe.

Przedmiotowe faktury zostały wysłane powodowi w formie zwykłej, nierejestrowanej przesyłki listowej za pośrednictwem Poczty Polskiej na wskazany w umowie kompleksowej adres zamieszkania A. C.. W tym miejscu należy zauważyć, że wysyłanie odbiorcom faktur VAT za świadczone usługi „masowe” (polegające na dostarczeniu energii elektrycznej, paliwa gazowego, wody, internetu etc.) listem zwykłym, jest praktyką powszechnie stosowaną w obrocie gospodarczym, która równoważy interesy odbiorców i dostawców usług oraz pozwala na obniżenie kosztów związanych z obsługą klientów, które w pewnym zakresie są przecież na nich przenoszone w ramach opłat taryfowych, abonamentowych itd.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika wprawdzie, że zainteresowany nie przedstawił dowodu doręczenia powodowi wskazanej korespondencji, obejmującej ww. faktury VAT. Niemniej jednak, z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne jest to, że 6 maja 2013 r. skutecznie doręczono powodowi pismo (...) S.A. z 17 kwietnia 2013 r. (dowód: pismo Poczty Polskiej S.A. z 1.08.2013 r., k. 144 akt admin.; okoliczność bezsporna), którym odbiorca został wezwany do uregulowania, wynikających z przedmiotowych faktur, należności za dostarczone

paliwo gazowe w dodatkowym 14-dniowym terminie, pod rygorem wstrzymania dostarczania paliwa gazowego oraz wypowiedzenia umowy kompleksowej. Znamienne jest przy tym, że powód, który utrzymuje, że nie doręczono mu faktur VAT, pomimo otrzymania wezwania do uregulowania wynikających z nich należności, nie podjął żadnych działań, mających na celu wyjaśnienie tej sytuacji, w szczególności nie zażądał doręczenia mu tych faktur, chociaż w piśmie z 17 kwietnia 2013 r. wskazano adres oraz numery telefonu i faksu do (...), u której odbiorca mógł uzyskać szczegółowe informacje odnośnie płatności oraz wszelkich wątpliwości związanych wezwaniem do zapłaty. Duplikaty faktur zostały doręczone powodowi 26 lipca 2013 r. (okoliczność bezsporna, potwierdzona przez powoda, k. 115 i 147 akt admin.), jednak nie na jego żądanie, lecz z inicjatywy Prezesa URE, już po wystąpieniu przez powoda z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego wstrzymania dostarczania paliwa gazowego. Istotne jest również to, że powód złożył reklamację dotyczącą wszystkich doręczonych mu przez (...) S.A. duplikatów faktur VAT dopiero 26 sierpnia 2018 r., a więc miesiąc po otrzymaniu danych dokumentów, prawie trzy miesiące po wstrzymaniu dostarczania energii i prawie cztery miesiące od otrzymania wezwania do zapłaty. Należy zatem przyjąć, że na dzień 3 czerwca 2013 r. należność powoda wobec zainteresowanego nie była sporna.

Doświadczenie życiowe wskazuje, że w przypadku, gdy przyczyną nieuiszczenia należności stanowi brak faktury, to rozsądny i racjonalnie działający dłużnik, po otrzymaniu wezwania do zapłaty niezwłocznie zażądałby doręczenia tego dokumentu, co w rozpatrywanym przypadku nie miało jednak miejsca. Wymaga podkreślenia, że powód miał pełną świadomość, że na mocy umowy kompleksowej ciąży na nim - jako na odbiorcy paliwa gazowego - określone obowiązki, w tym obowiązek zapłaty za dostarczony gaz. Zatem, jako uczciwego, lojalnego, a zarazem należycie dbającego o swoje interesy kontrahenta, powinno było zaniepokoić powoda, że nie otrzymuje on faktur w terminach określonych w umowie i w konsekwencji skłonić go do wyjaśnienia tej kwestii, skoro - jak powód sam przyznał - w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 3 czerwca 2013 r. odbierał paliwo gazowe.

Zważywszy na powyżej przedstawione okoliczności, wobec bezskutecznego upływu dodatkowego terminu na wykonanie zobowiązania przez powoda, wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty z 17 kwietnia 2013 r., jak również wobec braku wiedzy o ewentualnych nieprawidłowościach w doręczeniu faktur VAT oraz niekwestionowaniu w danym czasie przez odbiorcę jego zobowiązania z tytułu dostarczonego paliwa gazowego, Spółka (...) S.A. była w pełni uprawniona do przedsięwzięcia czynności mających na celu wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego do lokalu wskazanego w umowie kompleksowej, wskutek uznania, że powód nie zastosował się do treści wezwania do zapłaty. Wobec wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 6 ust. 3a PE, Sąd Okręgowy uznał, że wstrzymanie 3 czerwca 2013 r. dostarczania paliwa gazowego do lokalu mieszkalnego w L. przy ul. (...) było uzasadnione.

W świetle powyższych ustaleń, zarzuty i twierdzenia odwołania, podniesione w stosunku do zaskarżonej decyzji, nie zasługiwały na uwzględnienie. Zdaniem Sądu, stanowią one jedynie polemikę z rozstrzygnięciem Prezesa URE, nieopartą argumentami i dowodami, które pozwoliłyby na przyjęcie oceny odmiennej od oceny dokonanej przez organ regulacyjny.

Odnośnie do podniesionych przez powoda zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego Sąd Okręgowy prezentuje utrwalone w judykaturze stanowisko, iż zasadniczo tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania sądowego nie jest bowiem przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu przed sądem cywilnym. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym

i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowo-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Sąd Okręgowy uznaje, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym. Niezależnie jednak od powyższego, w ocenie Sądu, zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo, po dokonaniu wnikliwego i całościowego zbadania materiału dowodowego sprawy oraz w granicach przysługującej organowi swobodnej oceny dowodów.

Powód podniósł zarzut bezpodstawnego i nieprawdziwego ustalenia, że lokal mieszkalny zlokalizowany w L. przy ul. (...) „należy” do powoda, gdyż według wyjaśnień powoda, nie jest i nigdy nie był on właścicielem (współwłaścicielem) tego lokalu, nie przysługuje i nie przysługiwało mu spółdzielcze prawo do tego lokalu mieszkalnego, jak i nie posiada i nigdy nie posiadał on żadnego innego tytułu prawnego do tegoż lokalu. W ocenie powoda, uchybienie to skutkuje nieważnością zakwestionowanej decyzji, natomiast zdaniem Sądu Okręgowego, kwestia czy powód dysponuje danym lokalem na podstawie tytułu prawnego, czy tylko faktycznie, jest bez większego znaczenia, skoro umowa kompleksowa może być zawarta także z podmiotami nie legitymującymi się tytułem prawnym do obiektu, do którego ma być dostarczane paliwo gazowe. Z materiału dowodowego, w tym zwłaszcza z umowy kompleksowej zawartej między powodem a Spółką (...) S.A., nie wynika na jakiej podstawie powód dysponuje danym lokalem, a zagadnienie to poruszył powód dopiero w piśmie procesowym z 2 czerwca 2014 r. Według Sądu, użycie przez Prezesa URE w uzasadnieniu decyzji z 24 lutego 2014 r. sformułowań wskazujących na to, że lokal przy ul. (...) w L. jest lokalem powoda, należy w tym przypadku zakwalifikować jako niezamierzoną, oczywistą omyłkę, która w żaden sposób nie wpływa na ważność tej decyzji.

Za bezzasadny należało uznać także zarzut powoda, iż nie został on prawidłowo i skutecznie powiadomiony przez (...) S.A. o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczeniu dodatkowego terminu na zapłatę zaległych i bieżących należności, ponieważ na wezwaniu do zapłaty z 17 kwietnia 2013 r. zamiast własnoręcznego podpisu pracownika Spółki widnieje faksymile. Sąd Okręgowy w pełni podziela w tym zakresie stanowisko pozwanego, iż okoliczność braku własnoręcznego podpisu na danym wezwaniu nie pozbawia go skuteczności. Treść tego wezwania nie stanowi bowiem oświadczenia woli (...) S.A., które wymagałoby podpisu osób uprawnionych do składania tego rodzaju oświadczenia w imieniu Spółki, lecz stanowi jedynie oświadczenie wiedzy, mające na celu poinformowanie odbiorcy gazu o istniejących zaległościach w regulowaniu przez niego zobowiązań oraz o możliwości wstrzymania dostarczania paliwa gazowego i rozwiązania umowy w przypadku nieuiszczenia należności w dodatkowo wyznaczonym terminie. Co natomiast istotne, wezwanie do zapłaty z 17 kwietnia 2013 r. spełnia wszystkie wymogi przewidziane w art. 6 ust. 3a PE.

Wbrew stanowisku prezentowanemu przez powoda, bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje to, czy umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego numer (...) z 2 marca 2011 r. została rozwiązana, a w szczególności, że nie nastąpiło to do 24 lutego 2014 r. Sprawa ta dotyczy bowiem rozstrzygnięcia sporu co do zasadności wstrzymania dostarczania paliwa gazowego do obiektu przy ul. (...) w L.. Natomiast, jak już wcześniej podniesiono, skoro rozstrzyganie sporów w sprawach dotyczących istnienia/nieistnienia umów, ich rozwiązania, czy wykonania, nie zostało ujęte w art. 8 ust. 1 PE, to Prezes URE nie posiada w tych sprawach kompetencji, która przysługuje sądom powszechnym.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne, wygrywającemu sprawę, pozwanemu Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 złotych, ustalone na podstawie § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska